

Nota de premsa

L'1-O NO HI ANIREM

Un grup de persones inscrites a Catalunya en Comú, gent comuna que hi confluïm des de diferents sensibilitats polítiques, hem promogut un manifest sobre l'1-O, que ha recollit 214 adhesions, per fer sentir una veu present no només en la pluralitat del nostre espai polític sinó també en la diversitat dels nostres votants.

Volem contribuir a la cohesió de la nostra política aportant una sensibilitat que es troba a la Catalunya real dels nostres barris, pobles i ciutats, entre les persones que ens han donat suport electoral i per a qui l'aparició dels comuns ha suposat una nova esperança per construir una alternativa entre el processisme i l'immobilisme.

Aquest manifest es va presentar a la reunió decisòria del dia 8 de juliol de Catalunya en Comú, amb la voluntat d'aportar al debat una veu col·lectiva que recollís l'esperit majoritari de les intervencions de la nostra gent comuna a les assemblees territorials sobre l'1-O.

El manifest no es va posar finalment a votació perquè compartíem els aspectes principals del document aprovat, com considerar que l'1-O “és una fugida cap endavant del govern de Junts pel Sí”, “que aquest no és el referèndum que Catalunya mereix i necessita” i que “una part significativa de la població catalana no se sent convidada a participar en l'1 d'octubre. Les persones promotores i adherides a aquests manifest no ens hi sentim convidades i creiem que aquest és el sentiment majoritari que es respira a molts barris populars on En Comú va guanyar les darreres eleccions.

Aquest manifest, redactat durant l'última setmana de juny, ha recollit adhesions d'inscrits i simpatitzants, neix des de baix, amb tot el respecte a la pluralitat d'opcions en relació a la participació, i planteja:

No participar en l'1-O ni cridar a la participació.

Perquè la consulta de l'1-O no és el referèndum democràtic i efectiu que reclamen les tres quartes parts de la societat catalana.

Perquè la consulta de l'1-O no compleix cap de les condicions de l'Assemblea Constituent d'un País en Comú: no és efectiu, no interpel·la la pluralitat de la societat catalana i no té reconeixements internacionals ni garanties democràtiques.

Perquè el plantejament de l'1-O degrada el significat d'un instrument democràtic pensat per resoldre problemes.

Perquè el referèndum que volem no forma part del conflicte sinó de la solució i ha d'estar dirigit al conjunt de la ciutadania de Catalunya per decidir el seu futur, que no passa exclusivament pel sí o el no a la independència.

Manifest davant la convocatòria de l'1 d'octubre i 214 signatures

1.- A l'assemblea d'un País en Comú es van establir les condicions dels comuns per donar suport a un referèndum: un referèndum efectiu, que interpel·li tota la societat catalana i la seva pluralitat de posicionaments, amb reconeixements internacionals i garanties democràtiques. La convocatòria de l'1-O, tal com va passar el 9-N, no reuneix cap d'aquestes condicions.

2.- Qualsevol votació impulsada per un govern en un país democràtic exigeix unes garanties que aquí no es donen, com són: una llei reguladora coneguda amb anticipació per la ciutadania i debatuda àmpliament per les forces polítiques; una administració electoral per garantir la igualtat, l'objectivitat i la transparència de tot el procés, des de l'inici fins a l'escrutini; un cens electoral; unes taules electorals amb membres escollits aleatòriament entre el cens electoral, i uns mitjans públics respectuosos amb la pluralitat d'opcions.

3.- La convocatòria no té el reconeixement internacional perquè no reuneix les condicions per a la seva homologació democràtica per la Comissió de Venècia, òrgan consultiu del Consell d'Europa. De fet, tampoc té el reconeixement nacional, ja que el Pacte Nacional pel Referèndum impulsat pel Govern mateix, no l'avalua ni el reconeix com a tal.

4.- Tampoc pot ser un referèndum efectiu de resultat vinculant, entre d'altres raons perquè no interpel·la tota la societat catalana i la seva pluralitat de posicionaments, sinó que és una proposta unilateral dirigida als votants d'una majoria de govern, Junts pel Sí i la CUP, que no va obtenir la majoria de vots en les últimes eleccions autonòmiques, que asseguraven que eren plebiscitàries.

5.- El referèndum té un interès secundari per al govern de la Generalitat, com ho demostra el fet que el partit del seu president, el PDeCAT, no va a votar a favor de Pablo Iglesias, el primer candidat a president d'Espanya que defensa un referèndum per decidir el futur de Catalunya, en abstenir-se en la moció de censura a Mariano Rajoy.

6.- La consulta de l'1-O no té la legalitat, però tampoc la legitimitat de representar la majoria, i en cap cas serà la consulta que volen les tres quartes parts dels catalans i catalanes, sinó una maniobra per fer com el 9-N, passar en fals la pantalla del referèndum i atiar el conflicte amb l'Estat per polaritzar el vot en les properes eleccions catalanes.

7.- Catalunya en Comú defensa els drets d'aquelles persones que se sentin cridades a participar en l'1-O, sense tolerar cap mesura de força del govern del PP per impedir-ho. Amb la mateixa coherència no pot cridar a la participació ni participar en una consulta que pretén ser un referèndum sense complir cap de les condicions del que hauria de ser el referèndum democràtic i efectiu que necessitem.

8.- Catalunya en Comú no pot avalar la convocatòria i celebració d'una consulta ni cap mobilització substitutòria que, a més de no ser un referèndum real, degrada el significat d'un instrument democràtic pensat per resoldre problemes donant la veu i el vot a tota la ciutadania.

9.- El referèndum que vam aprovar a l'assemblea dels comuns no forma part del conflicte sinó de la solució. És l'instrument que ha de permetre que sigui la ciutadania de Catalunya qui decideixi el seu futur encaix amb la resta d'Espanya, que no passa exclusivament pel sí o el no a la independència.

10.- La proposta dels comuns, a més de defensar un referèndum efectiu, amb garanties i reconeixement, és assolir un Estat plurinacional sustentat en la fraternitat dels pobles i en la capacitat de generar aliances i teixir complicitats amb les forces polítiques de l'Estat i d'Europa.